

færd mig at være ganske taabelig. Og naar Hr. Levin nedlægger Forbud mod Opførelsen af „Karen Borneman“, et Skuespil af en Forfatter, hvis Talent er almindelig anerkendt, et alvorligt Skuespil om alvorlige Ting, hvor de forskellige Livsanskuelser brydes med Sol og Vind ligelig fordelte, saa viser dette Forbud Hr. Levins Mangel paa Begreb om Censorstillingens Omfang og tillige hans Mangel paa litterær Takt, og det er et Overgreb mod Aandsfriheden herhjemme, saaledes at alene dette i mine Øjne gør Hr. Levin uskikket til at beklæde sit Embede. Jeg ved ikke, om der er nogen af de Herrer, som ere her til Stede, som var nærværende ved „Karen Borneman“s Opførelse i Gaar Aftes ved Privatforestillingen paa Folketeatret, men i saa Fald ville De sikkert alle give mig Ret i, at om en Krænkelser af den offentlige Moral og Velanstændighed kan der ikke være Tale med Hensyn til „Karen Borneman“, man mene saa om Stykkets litterære Værdi, hvad man vil.

Hr. Levin meddeler, at han ikke oppebærer nogen som helst Indtægt *per nefas*. Det har jeg heller aldrig troet, men er det ikke uheldigt, at Censor ikke har fast Gage, men er sportellønnet? Den højttærende Justitsminister har med sin fortræffelige Bestemmelse om at forbyde Skriverne paa de offentlige Kontorer at tage Sportler for at fremme Ekspeditionen selv brudt Staven over Sportelsystemet. Det vilde være af Interesse at faa oplyst, hvor meget Censorstillingen i sin Tid indbragte Hr. Vilhelm Møller, og hvor meget den nu giver Hr. Levin. Hr. Levin er for Tiden ikke alene Censor for de danske Privatteatre, han er tillige Censor for de københavnske Varieteer, han er Censor for Varieteerne paa Frederiksberg og i Københavns nordre Birk samt for Biografteatrene i København og de to sidstnævnte Jurisdiktioner. Det forekommer mig ret meningsløst, at en saa stor og omfattende Virksomhed skal forenes med en Sagførerforretning, og naar Hr. Levin i sin Omtale af den juridiske Assistance, som Firmaet Honum og Levin yder Cirkusetablissementet, stadig skyder sig ind under sin Kompagnon, Overretssagfører Honum, stadig skyder sig ind under Firmaet Honum og Levin, saa kan en saadan Dualisme dog neppe opretholdes, i alt Fald ikke, hvis det er sandt, at Indtægterne ved Censorforretningerne indgaa i Firmaets Fælleskasse, hvorved den Opfattelse faar

noget paa sig, der gør gældende, at Overretssagfører Levin betragter sin Censorstilling mindre som et Embede end som en indtægtgivende Forretning.

Fra en Bekendt af mig, der er Købmand og Skibsprovianteringshandler i Skagen, har jeg modtaget en Forespørgsel angaaende den Lov, vi vedtog i Fjor, Loven om Otte-Lukningen. Forespørgselen gaar ud paa, om der ikke findes en Bestemmelse, der tillader at udlevere Varer til søgaaende Skibe efter Kl. 8 Aften. En saadan Bestemmelse findes nu sikkert ikke, men jeg synes, at Manden har nogen Ret i, at det er uheldigt, at en saadan Bestemmelse ikke findes. Der drives i Skagen og jo ogsaa paa andre Steder i Maanederne fra Maj til September en betydelig Provianteringsforretning med svenske og norske Fiskere, og disse Fiskere komme som Regel først i Havn ved Otte-tiden. Der er noget urimeligt i, at et Fiskefartøj, der har opbrugt sin Beholdning af Petroleum og Olie, og som kommer ind Kl. 5 Minutter over 8 og igen skal paa Fiskeri Kl. 10, ikke kan faa disse Varer og saaledes maa opgive sit Fiskeri den Nat. Nu ved jeg, at Kommunalbestyrelsen kan vedtage Bestemmelser, hvorved der gives visse Dispensationer fra Loven, men i dette Tilfælde, med Hensyn til Byraadet i Skagen, er der — det ved jeg — kun liden Udsigt til, at en saadan Vedtægtsbestemmelse kan blive sat igennem.

Paa den Kreds' Vegne, som jeg har den Ære at repræsentere, takker jeg, fordi der paa Finansloven foreslaas et Beløb, stort 18,500 Kr., som Statstilskud til Opførelse af en Kirke i Nivaa. Der er efterhaanden blevet en ret stor Arbejderbefolkning i Nivaa, og den har henvend en Milsvej til Sognets Kirke i Karlebo. I en lang Aarrække har der været afholdt Gudstjeneste i en Bedesal, hvor Lokalteterne ikke ere gode; Sognekirken i Karlebo ejes af Kommunen, og Sogneraadet har erklæret sig villigt til at vedligeholde den nye Kirke i Nivaa, som skal betjenes af Sognepræsten i Karlebo, som ved sit Kaldsbrev er forpligtet hertil. Det stedlige Menighedsraad har ladet udarbejde Tegninger til en Kirkebygning med 240 Siddepladser. Omkostningerne ville omtrent beløbe sig til 35,000 Kr., og Forskellen mellem disse 35,000 Kr. og Statens foreslaaede Bidrag, 18,500 Kr., udredes fra privat Side, ligesom der er givet Tilsagn om gratis Grund til Kirkebygning og Kirkegaard. Ved Opførelsen af Landsbykirker til en Snes Tu-